

Forraad af 50,000 Alen, som i Forbindelse med Forbruget for næste Aar vil ved dette Aars Slutning give 130,000 Alen, og, drager man derfra 70,000 Alen for det kommende Aar ved Begyndelsen, saa bliver der 60,000 Alen tilbage, og saaledes vil Beholdningen stadig være hvert Aar ved de Bevillinger, som vi nu ere gaaede ind paa. Det er en heel ny Forudsætning, en heel ny Indretning af Munderingsvæsenet, som har medført dette Krav. Saa længe det ikke er bekendt, er der Ingen, der kan domme med Sagkundskab derom, hverken udenfor Rigsdagen eller i Rigsdagen, — og heller ikke det ærede Medlem fra Sjøng.

Krigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand holder sig meget til, hvad der er det planmæssige Forbrug; det planmæssige Forbrug var, naar alle de Forudsætninger fandt Sted, som ere lagte til Grund for Planen, 63,000 Alen aarlig; men det kan ikke hjælpe, at der eksisterer et saadant planmæssigt Forbrug, naar det i Virkeligheden langt overstrides. Det virkelige Forbrug er 110,000 Alen og ikke 63,000 Alen. Den ærede Rigsdagsmand har vistnok Ret, naar han siger, at, naar den 1ste April kommer, saa forsvinde ikke som ved et Trylleslag alle de Klædningsrequisitter, som ere til Liniens Brug; det gjør de ikke, men de faaer en anden Anvendelse, de gaae over til at anvendes for en stor Deel til Beklædning for det meget store Antal af Recrutter, som i en høj Grad er forøget, for en stor Deel for at lempe sig efter de Anskuelser, som herske her i Folkethinget. Disse Recrutters Antal er saa stort, at det i visse Aaabenarter overstiger Liniens Mandskab, saa at ikke alle Recrutterne kunne forsynes med Liniens aflagte Munderingsstykker, men dertil vil successtvt ogsaa være at anvende nye Munderingsstykker; og, naar det System skal følges, som i de senere Aar bestandig er bleven fulgt, at forøge Recrutternes Antal, saa viser det klart, at Liniens Forbrug Aar for Aar stiger, og at det planmæssige Forraad, som dertil skal anvendes, langt fra er tilstrækkeligt; og det har jo sin Grund deri, at der holdes en langt større Styrke til Tjeneste end den planmæssige, at Recrutternes Antal nu er langt større, at Skidtet paa Uniformen nu er langt

betydeligere end før, da Soldaten nu altid gaader i Uniformen, istedetfor at han før ofte endog saa var tvungen til at slide paa sine egne Klæder. Af alt dette fremgaaer, troer jeg, at hvad der anskaffes til Linten kan der aldeles ikke disponeres over til Reserven.

Née: Der er en besynderlig Modstrid i Opsatningerne af denne Sag, saa at det kan være vanskeligt nok at komme til et sikkert Resultat. Men efter hvad der nu er blevet foredraget frem og tilbage fra de forskellige Steder, synes jeg dog, at det staaer temmelig klart, at der ikke kan være Tale om Liniens Forsyning, men om hvad der i paakommende Tilfælde vil udtræves til Reserven og Forstærkningen. Vel har den høitærede Ordfører bemærket, at fra et militairt Standpunct betragtet falder Linie, Reserve og Forstærkning sammen til et Begreb. Dette er jo vistnok rigtigt fra det militaire Standpunct betragtet, men ikke fra Anskaffelsesnes. Ligeoverfor Anskaffelserne gjælder det Normale eller det, man nærmest kan bringe ind derunder, for Linten; men man kan ikke paa samme Maade gaae normalt tilværts med Hensyn til saadanne Anskaffelser, der bruges til Reserven under mulige Eventualiteter. Det er jo en saadan Eventualitet, der maaskee staaer for Døren, — maaskee — kunne vi Alle med Føie sige; thi der er vist Ingen af os, der kan see ind i Fremtiden; og vi bør snarest haabe, at man ikke ruste sig altfor meget og for tvrigt for Eventualiteter. Men paa den anden Side vil det dog vistnok være noget betænkeligt for Thinget at nægte Regjeringen de Midler, som den i saadanne givne Tilfælde anseer for absolut fornødent at kunne raade over, og Regjeringen maa dog virkelig ikke med Letsindighed være kommen til denne Beslutning, naar den fornyer sin Begjæring, kræver det, som allerede tidligere er blevet nægtet, og begjærer det som aldeles nødvendigt, for at den skal kunne see sig istand til paa en forsvarlig Maade at kunne røgte sit Hverv. Mangler der Oplysninger i Sagen, saa vil der jo ogsaa kunne tilveiebringes flere, og vel ogsaa blive tilveiebragte fra Krigsministeriets Side, inden vi komme til 3die Behandling. At afstjære Regjeringen de Midler, som den i dette